

NØVN

Kunngjørt verður fyri ætt, vinum og kenningum, at okkara høgt elsaða mamma, vermamma, omma, langomma og systir

Sanna (Denna) Joensen
Skopun

andaðist í Sambýlinum á Skerinum mikudagin 22. mai, 81 ára gomul.

Jarðarferðin verður úr Betania í Skopun sunnudagin kl. 14.

Familjunnar vegna
Børnini

Hjartaliga takka vit øllum, ið sýndu samkenslu og hjálpssemi, tá kæra mamma, vermamma, omma og langomma okkara

Kirsten Gaard
Trongisvági

andaðist og varð jarðað.

Takk til prest, sangarar, organist, kirkjutænarar og gravara. Takk fyri heilsanir, blómur, kransar og peningagávur til Tvøroyrar kirkju, og takk til tykkum øll, sum fylgdu henni til hennara seinasta hvíldarstað.

Familjunnar vegna
Eyðbjørg, Arnold, Eilif og Sólgerð við familjum

SUNNUDAGSSKÚLIN

í Ebenezer er hvønn sunnudag kl. 12.00
Øll eru hjartaliga vælkomín!

EBENEZER

Jógvan Sundstein 80 ár

Í morgin, leygardagin 25. mai, verður Jógvan Sundstein, fyrrverandi lögmaður, landsstýrisamaður og løgtingsmaður 80 ár. Hann var vikin í politikki frá 1970, tá hann varð valdur tingmaður fyri Fólkaplokkinn í Eysturoyar valdømi til 1994, tá hann ikki stillaði upp aftur. Frá 1978 umboðaði hann Fólkaplokkinn í Suðurstreymoyar valdømi.

Jógvan Sundstein gjørdist lögmaður eftir valið í 1988, tá hann skipaði samgongu saman við Sambandsflokkinum. Eftir valið í 1990 skipaði Javnaðarflokkurin tvíflokkasamgongu saman við Fólkaplokkinum, og tá gjørdist Jógvan Sundstein figgjaráráðgjafi. Tað starvið røkkti hann til 1993.

Jógvan Sundstein er havnarmaður. Foreldrin vóru Hanna Jensen (á Dul) og Hans Sundstein, sum í mong ár var sjómansskúalærari.

Tey finga seks børn. Jógvan var elstur, og so eru fimm systur: Margretha (1935), Agnas (1937), Elisabeth (1939), Hanna (1940) og Marjun (1947).

Margretha býr niðri, og hinar búa í hovuðsstaðnum. Eftir skúlan fór hann í læru í Sjóvinnubankanum. Seinni tók hann HD í rokni-

skapi í Keyppmannahavn og seinni grannskoðarapróg. Í 1963 varð hann løggildur grannskoðari.

Hann byrjaði egið grannskoðaravirki í 1964. Eitt skifti var hann saman við Paula Ellefsen.

Jógvan er giftur Lydiu, fædd Marstein og ættað úr Klaksvík. Tey búðu í mong ár á Skákinum í sonevnda »Kardamummbýnum« úti í Grønlandi í Havn, men fyri fáum árum síðani fluttu tey til Danmarkar. Tey búa í Slagelse, har dótturin, Ruth, býr. Lydia og Jógvan hava eisini tveir synir – Hans Paula og Eivind – sum báðir búa á flatlandum.

Hóast tey búa í Danmark, so fylgir Jógvan framvegis væl við í føroyskum samfelagslívi, og hann er fastur viðmerkari í panelinum, sum skrivur tíðargrein í VikuskiftisSönnunum.

Lítill kantata
til Frits
(og gentukórið)

Her róðu teir fjørðin

Her róðu teir fjørðin,
og áirnar sungu
um roysni og brøgd
teirra gomlu og ungu.

Her róðu teir fjørðin,
ið lá sum ein sveiti,
og áirnar sungu
um Ennið og Leitið.

Her bygdu teir lendið
og plantaðu fræið,
ið nørðist og vaks
sum eitt náttúrukvæði.

Og áirnar sungu
og fjøllini kvóðu,
og fram gjøgnum øldirnar
aftur teir róðu.

Um tón og um teigar
væl livdi tann songur,
ið urtirnar sungu
í øldir og longur.

Og urtirnar syngja
um røkur og stíggjar,
her rógva teir aftur
á songirnar nýggjar.

Lennon/ McCartney: Blackbird

Syng mín fuglur nú ið náttin doyr
Tak nú mínar skerdu veingir - flúgv!
Flúgv og liv!
Endiliga lótan kom tá ið tú slapst á flog
Syng mín fuglur nú ið náttin doyr
Tak nú hesa blindu sjón – og sí!
Flúgv og sí!
Endiliga lótan kom – og nú tú fríur ert
Fuglur flúgv! Fuglur flúgv!
Inn í ta ljósu myrku nátt

Fuglur flúgv! Fuglur flúgv!
Inn í ta ljósu myrku nátt
Syng mín fuglur nú ið náttin doyr
Tak teir skerdu veingir – og lær og flúgv!
Liv og flúgv!
Endiliga lótan kom tá ið tú slapst á flog
Endiliga lótan kom tá ið tú slapst á flog
Endiliga lótan kom tá ið tú slapst á flog

Heilsan til Frits

Tær fagna vit við blómum og við orðum,
sum vakti songdís Føroya upp úr dvala;
í grønum líðum og í brøttum skorum
vit hoyra hennar fægri tónar tala.

Vit minnst árin, tá tú vart ungur
og vón og ynski sýndu tínar dygdir;
sum meistarin tú loysti vára tungur
og gleði bar til allar Føroya bygdir.

Svá spælir tíðin sum hon altíð spældi
á ævinleikans hörpu gjøgnum øldir;
vit syngja enn fram tað, ið lótan fjaldi,
sum var og er tær himins stjarnufjeldir.

Ja, stjarna tín er kveikt í okkar huga,
og songin goyma vit í hjarta inni:
ei finst hjá tær á fold og himnaboga
ein betri heimur enn várt egna minni.

Í dag nú songdís Føroya letur ljóða
á ungum gentuvarrum sínar søgur,
skal hugur okkar tær ein himmal bjóða,
sum er hin víðfevndi og grøni býur.

Alexandur Kristiansen